

24 Μαΐου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

MOHAMED SAID MOHAMED EL FEKY ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις 6158, 6159 και 6160).

- Παράνομη είσοδος στην Κυπριακή Δημοκρατία κατά παράβαση του Άρθρου 12(1)(5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105 — Λευκό ποινικό μητρώο — Αντίξοες προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες — Επιβολή ποινής φυλάκισης τριών μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο. 5
- Ποινή — Επιμέτρηση — Αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου δικαστηρίου — Το μέγεθος της ποινής συναρτάται άμεσα με τις συνθήκες του αδικήματος. 10
- Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Πρέπει να επιβάλλεται αναφορικά με τη διάπραξη αδικημάτων παράνομης εισόδου αλλοδαπών στη χώρα, εν όψει της συχνότητας και της σοβαρότητας των αδικημάτων αυτών. 15
- Οι εφεσείοντες έφθασαν με μικρό σκάφος από την Αίγυπτο, που τους αποβίβασε σε ερημική ακτή της περιοχής Κιτίου, με την προσδοκία ανεύρεσης εύκολης απασχόλησης στην Κύπρο. Ισχυρίστηκαν ότι δεν γνώριζαν ότι ήταν παράνομο να εργασθούν χωρίς προηγουμένως να εξασφαλίσουν σχετική άδεια, εν όψει των διαβεβαιώσεων εκείνων που τους μετέφεραν ότι τέτοιο πρόβλημα δεν υπήρχε. 20
- Το Εφετείο αφού τόνισε τη σοβαρότητα του αδικήματος, την εντεινόμενη συχνότητά του καθώς επίσης και τις αρνητικές επιπτώσεις που επέφερε στη ζωή του τόπου, απέρριψε την έφεση η οποία εστρέφετο εναντίον της ποινής σαν έκδηλα υπερβολικής. 25

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Farzin Khoshroi Faten Sari v. Αστυνομίας (1995) 2 Α.Α.Δ. 78,

5 *Philippou v. Republic (1983) 2 C.L.R. 245.*

Έφεση εναντίον Ποινής.

10 Έφεση εναντίον της ποινής από 1. Mohamed Jaid Mohamed El Feky, 2. Fayez Abdel Hamid Mohamed Morsy 3. Mohsen Mohamed Selim Imbrahim, οι οποίοι κρίθηκαν ένοχοι από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακος (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5938/96) στην κατηγορία Παράνομης εισόδου στη Δημοκρατία κατά παράβαση του Άρθρου 12 (1) (5) του Περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως 15 Νόμου, Κεφ. 105 και καταδικάστηκαν από Α. Λιάτσο Ε.Δ. σε τριμνη φυλάκιση ο κάθε ένας.

Αυτοπροσώπως για τον Εφεσείοντα

20 *Ε. Λοιζίδου, για την Εφεσίβλητη.*

Cur. adv. vult.

25 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Σ. Νικήτας.

30 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Οι εφεσείοντες είναι Αιγύπτιοι. Είναι νεαρής ηλικίας. Ήλθαν στην Κύπρο παράνομα. Διέπραξαν το αδίκημα που προβλέπει το άρθρο 12(1)(5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105. Και το παραδέχθηκαν.

35 Η αστυνομία συνέλαβε τους εφεσείοντες περιπλανώμενους στη Λάρνακα. Από τον έλεγχο των διαβατηρίων τους διαπιστώθηκε πως δε βρίσκονταν στην επικράτεια νόμιμα. Ανακρινόμενοι ομολόγησαν πως έφθασαν την ίδια ημέρα με μικρό σκάφος από την Αίγυπτο, που τους αποβίβασε σε ερημική ακτή της περιοχής Κιτίου. Οι εφεσείοντες, που είναι φτωχοί άνθρωποι, είχαν την προσδοκία πως θα εύρισκαν εύκολα απασχόληση στην Κύπρο.

40 Ο πρωτόδικος δικαστής, αφού αναγνώρισε στους εφεσείοντες ως ελαφρυντικές περιστάσεις το λευκό ποινικό μητρώο, τη συνεργασία με την αστυνομία και τις αντίξοες προσωπικές και οικογενειακές τους συνθήκες, τους καταδίκασε σε τριμνη φυλάκιση. Οι εφεσείοντες αισθάνθηκαν - και μας το είπαν - πως η τιμω-

ρία τους είναι άδικη. Γιατί (όπως αναφέρεται στην ειδοποίηση εφέσεως) είναι έκδηλα υπερβολική. Και ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις επιβλήθηκαν ηπιότερες ποινές φυλάκισης, που σε καμιά περίπτωση δεν ξεπερνούσαν σε διάρκεια τους δύο μήνες.

5

Επίσης ισχυρίστηκαν πως δεν γνώριζαν ότι ήταν παράνομο να εργαστούν χωρίς να εξασφαλίσουν προηγουμένως σχετική άδεια. Μάλιστα εκείνοι που τους μετέφεραν τους διαβεβαίωσαν ότι τέτοιο πρόβλημα δεν υπήρχε. Όμως τουλάχιστον οι εφεσείοντες όφειλαν να γνωρίζουν ότι οι συνθήκες έλευσής τους δεν ήταν δυνατό να ισοδυναμούσαν με νόμιμη είσοδο τους στη χώρα.

10

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υποστήριξε την ορθότητα της ποινής και υιοθέτησε το αιτιολογικό της. Μας ανέφερε, σε απάντηση των εφεσειόντων ότι επιβάλλονται επιεικέστερες ποινές σε παρόμοιες περιπτώσεις, την απόφαση στην *Farzin Khoshrooi Faten Sari v. Αστυνομίας* (1995) 2 Α.Α.Δ. 78, αλλά τη διαφοροποίησε. Πράγματι φυλάκιση για ένα μήνα μειώθηκε έτσι ώστε να απολυθεί άμεσα ο εφεσείων, που, όταν αντιλήφθηκε πως ο ερχομός του στην Κύπρο ήταν παράνομος, κατέφυγε στην πρεσβεία της χώρας του, που τον συμβούλευσε και ήταν έτοιμος να εγκαταλείψει τη χώρα, αφού ειδοποίησε πρώτα την αστυνομία. Το στοιχείο αυτό, που οπωσδήποτε θα είχε τον αντίκτυπο του στην έκταση της ποινής, δε διερευνήθηκε καθόλου από το πρωτόδικο δικαστήριο και γιαυτό ακριβώς το λόγο μειώθηκε η ποινή. Συμφωνούμε με την κα Λοϊζίδου πως τα δεδομένα των δύο υποθέσεων είναι διαφορετικά. Η απόφαση εκείνη δεν αποτελεί προηγούμενο για την κρινόμενη υπόθεση.

15

20

25

Δυστυχώς το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκαν οι εφεσείοντες διαπράττεται τελευταία με εντεινόμενη συχνότητα. Ο πρωτόδικος δικαστής, εκφράζοντας τη βαθιά ανησυχία του για το φαινόμενο, το χαρακτήρισε ως επιδημία. Δε θα ήταν υπερβολικό να λεχθεί ότι από την άποψη αυτή η Κύπρος βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Οι αρνητικές επιπτώσεις, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες ήδη εκδηλώθηκαν και επηρεάζουν τη ζωή του τόπου.

30

35

Η Κύπρος είναι χώρα φιλόξενη και ανεκτική. Ιστορικά υπήρξε και εξακολουθεί να είναι κόμβος συγκοινωνιακός, οικονομικός και πολιτιστικός. Όμως κάθε κράτος διατηρεί το δικαίωμα μη αποδοχής αλλοδαπών (βλέπε ανάπτυξη του καθηγητή J.G. Starke "Introduction to International Law", 10η έκδοση στη σελ. 748 και επ.), το οποίο παραβιάζεται με διάπραξη τέτοιων φύσεως αδικημάτων.

40

5 Η έννοια της υπερβολής στο σωφρονιστικό μας δίκαιο έχει
αντικειμενική υπόσταση. Το μέγεθος της ποινής συναρτάται
άμεσα με τις συνθήκες του αδικήματος και σε τελική ανάλυση με
τις κυρώσεις που έχει εγκρίνει το Εφετείο για συγκεκριμένες πα-
10 ράνομες συμπεριφορές: Βλέπε *Φιλίππου ν. Δημοκρατίας* (1983)
2 Α.Α.Δ. 245. Όπως επιβεβαιώθηκε στην ίδια απόφαση, ο δικα-
στής έχει πρωταρχικό ρόλο, λόγω της θέσης του και των πλεο-
νεκτημάτων που του παρέχει ο τρόπος διεξαγωγής της πρωτο-
15 μοποιήσει κατά τον προσδιορισμό της ποινής. Εδώ, ενόψει του
μεγέθους του προβλήματος, καθοριστικός παράγων, όπως επι-
σημαίνει η πρωτόδικη απόφαση, είναι η αποτροπή. Επικροτού-
με την προσέγγιση καθώς και τις αυστηρές ποινές. Άλλωστε η
15 προβλεπόμενη από το νόμο ποινή είναι, κατ' ανώτατο όριο, 6
μήνες φυλάκιση και/ή £450 πρόστιμο.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.